नृशंसवृत्ते व्यसनप्रहारिणि
प्रसह्य वाक्यं यदिहाद्य भाषसे ।
न नाम ते केन मुखात् पतत्यधो
विशीर्यमाणा दशनाः सहस्रधा ॥ १०३ ॥
न किंचिदाहाहितमप्रियं वचो
न वेत्ति रामः परुषाणि भाषितुं ।
कथंनु रामे ह्यभिरामवादिनि
ब्रवीषि दोषान् गुणनित्यसंमते ॥ १०४ ॥
प्रतांम्य वा प्रज्वल वा प्रणश्य वा
सहस्रशो वा स्फुटितां मही व्रज ।
न ते करिष्यामि वचः सुदारुणं
ममाहितं कैकयराजपांशने ॥ १०५ ॥
क्षुरोपमां नित्यमसत्प्रियंवदां
प्रदुष्टभावां स्वकुलोपघातिनीं ।
न जीवितुं त्वां विषहेऽमनोरमां
दिधक्षमाणां हृदयं सबन्धनं ॥ १०६ ॥
न जीवितं मेऽस्ति कुतः पुनः सुखं
विनात्मजेनात्मवता कुतो रतिः ।
ममाहितं देवि न कर्तुमर्हसि
स्पृशामि पादावपि ते प्रसीद मे ॥ १०७ ॥

Digitized by Google